

تأثیر تنفس خشکی فراهم شده توسط ارتفاع از سطح دریا، بر چهار گونه بادام و حشی

حسن جهانبازی گوجانی^۱، سید محمد حسینی نصر^۲، خسرو ثاقب طالبی^۳ و سید محمد حجتی^۴

۱- نویسنده مسئول، دانشجوی دکتری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری.

پست الکترونیک: jahanbazy_hassan@yahoo.com

۲- استادیار، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

۳- دانشیار، مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراعات کشور، تهران

تاریخ پذیرش: ۹۱/۱۲/۲۸

تاریخ دریافت: ۹۱/۸/۳۰

چکیده

بادام و حشی یکی از گونه‌های درختچه‌ای مهم و با دامنه اکولوژیک وسیع در ایران است. پدیده تغییر اقلیم و خشکی و اثر آن بر اکوسیستم‌های جنگلی، همچنین وضعیت نامناسب اکوسیستم جنگلی زاگرس و ضرورت استفاده از گونه‌های درختچه‌ای موجب توجه به این گونه در جنگلکاری‌ها شده است. آگاهی از تأثیر عوامل رویشگاهی در تحمل تنفس‌های محیطی موجب موفقیت بیشتر برنامه‌های اجرایی احیای جنگل‌ها خواهد شد. برای دستیابی به اثر عامل رویشگاهی ارتفاع از سطح دریا بر مقاومت به خشکی چهار گونه بادام و حشی شامل *A. arabica*, *A. scoparia*, *A. haussknechtii*, *Amygdalus eleagnifolia* تأثیر گونه‌ها از سه کلاسه ارتفاعی شامل ۱۶۰۰ تا ۱۸۰۰، ۱۸۰۰ تا ۲۰۰۰ و بالاتر از ۲۰۰۰ متر از سطح دریا در رویشگاه کره‌بس جمع‌آوری و پس از تیمار در کیسه‌های نایلونی کشت و نهال‌ها پس از دو ماه و با استفاده از پلی‌اتیلن گلیکول (PEG ۶۰۰۰) و با چهار سطح خشکی شامل شاهد، ۰/۴-۰/۰-۱/۲-۰/۸ مکاپاسکال با آزمایش فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی در سه تکرار (هر تکرار ۵ نهال)، تحت آزمایش قرار گرفتند. نتایج نشان داد با تشدید تنفس خشکی ناشی از افزایش غلظت PEG در آب آبیاری از طول نهال، طول اندام‌هایی و وزن تر و خشک نهال‌ها کاسته شده و بر وزن تر ریشه افزوده شده بود. مقایسه میانگین‌ها نشان داد که از بین عناصر مacro، با اعمال تیمارهای خشکی بر مقادیر نیتروژن و کلسیم با کاهش فشار اسمزی افزوده شد و کمترین اندازه این عناصر در نهال‌های تیمار شاهد اندازه‌گیری شد. همچنین نتایج نشان داد که از بین کلاسه‌های ارتفاعی، نهال‌های کلاسه ارتفاعی پایین (۱۶۰۰ تا ۱۸۰۰ متر بالاتر از سطح دریا) بیشترین مقادیر عامل‌های رویشی و در مقابل، نهال‌های حاصل از بذر پایه‌های مادری ارتفاعات فوقانی (بالاتر از ۲۰۰۰ متر) کمترین مقادیر را نشان دادند. البته از میان گونه‌های مورد تحقیق گونه *A. arabica* تحت تنفس خشکی بیشترین مقادیر عامل‌های رویشی را نشان داد و به نظر می‌رسد که کمتر تحت تأثیر خشکی قرار گرفته بود، در نتیجه مقاومترین گونه به شرایط خشکی بود.

واژه‌های کلیدی: زاگرس، نیتروژن، کلسیم، ریشه، اندام‌هایی، وزن خشک و تر

همچنین پیش‌بینی می‌شود که یک چهارم جمعیت جهان در سال ۲۰۲۵ با کمبود شدید منابع آب روبرو شوند (Seckler *et al.*, 2003).

رشد و بقای درختان در جنگلکاری مناطق خشک وابسته به انتخاب گونه مناسب و بهره‌گیری از

مقدمه آب یکی از حیاتی ترین منابع در قرن بیست و یکم خواهد بود (Pandey *et al.*, 2012). در حال حاضر ۲۶ کشور جزو مناطق با کمبود آب محسوب می‌شوند و نزدیک به ۲۳۰ میلیون نفر تحت تأثیر کمبود منابع آبی می‌باشند،

آوری می‌شوند به دلیل رویش در شرایط متفاوت احتمالاً پاسخ متفاوتی در جوانهزنی، رویش و مواجه با تنش‌ها خواهند داشت. نتایج تحقیقی نشان داده که جوانهزنی پایه‌های مادری با مبدأ ارتفاعی فوقانی بیشتر از جوانهزنی بذرهای پایه‌های مادری با مبدأ ارتفاعات پایین‌تر بوده است، به طوری که زنده‌مانی و رویش ارتفاعی نونهال‌های حاصل از بذر پایه‌های با مبدأ ارتفاعات پایین از مبدأ بالاتر بیشتر بوده است (Espahbodi et al., 2006).

Populus در تحقیق دیگری دو گونه *Populus cathayana* و *kangdingensis* که به ترتیب از مناطق با ارتفاع بالا و پایین از سطح دریا در شرق هیمالیا جمع‌آوری شده بود را تحت تنش خشکی قرار دادند، نتایج نشان داد که گونه *P.kangdingensis* که از ارتفاع بالاتر جمع‌آوری شده تحمل بیشتری به خشکی نسبت به گونه دیگر که از ارتفاع پایین جمع‌آوری شده است، داشت (Yang & Mia, 2010). همچنین اعلام شده که گونه *P. kangdingensis* که در ارتفاعات بالا رویش دارد نسبت به گونه *P. cathayana* که در ارتفاعات پایین گسترش دارد، سازگاری بیشتری به خشکی نشان داد (Ren et al., 2010).

در بررسی سازگاری نونهال‌های *Picea* به خشکی با افزایش ارتفاع از سطح دریا مشخص شد که دو گونه *P. asperata* و *P. likiangensis* در شرایط ارتفاع ۳۹۰۰ متر از سطح دریا دارای اندازه شاخ و برگ کمتر، سطح ویژه برگی کمتر و نسبت زی توده ریشه به اندام-هوایی بیشتر نسبت به ارتفاع ۳۶۰۰ متر از سطح دریا بودند (Li et al., 2004).

اثر تنش آبی بر جوانهزنی شش پرونانس بذرهای کاج بروسیا (*Pinus brutia*) در زون‌های بیوکلیماتیک مختلف ترکیه مورد ارزیابی قرار گرفته، نتایج این تحقیق نشان داد که اختلاف معنی‌داری بین پرونانس‌های مختلف وجود داشت؛ به طوری که بذرهای با مبدأ مناطق مرطوب نسبت به تنش‌های خشکی بالا بیشتر در معرض خطر قرار گرفته و درصد جوانهزنی آنها به طور معنی‌داری در ۶-بار کاهش نشان داد (Boydak et al., 2003).

جمعیت‌هایی با دامنه تحمل به خشکی است (Elfeel & Al-Namo, 2011) از میان تنش‌های زنده، خشکی یکی از مهمترین عوامل در به مخاطره انداختن حیات گیاهان تلقی می‌شود. تنش‌های آبی و خشکی عامل‌های اصلی کاهش‌دهنده بقای نونهال‌ها در مرحله استقرار جنگلکاری بشمار می‌آیند (Garau et al., 2008). آگاهی از پاسخ نونهال‌ها به تنش‌های آبی و خشکی، مسئله اساسی در موقوفیت جنگلکاری در مناطق خشک تحت این تنش‌ها محسوب می‌شود (Elfee & Al-Namo, 2011). گیاهان در مناطق خشک دارای دامنه وسیع فرایندهای سازگاری و مورفولوژیک تحمل به خشکی هستند (Kozlowski & Pallardy, 2002)

در سال‌های اخیر کاهش اندازه نزولات جوی موجب ایجاد نگرانی بهویژه از بابت زوال گونه‌های جنگلی و مرتعی شده است. شواهد گویای این موضوع است که در حوضه زاگرس با تخریب شدید اکوسیستم بخصوص فقیر شدن، فرسایش شدید و کم شدن عمق مؤثر خاک و همچنین عدم توانایی گونه‌های درختی در استقرار مجدد در اراضی تخریب‌یافته، چاره‌ای جز استفاده از گونه‌های درختچه‌ای نیست (Iranmanesh & Jahanbazi., 2006). بادام وحشی با دامنه اکولوژیک وسیع و تنوع ژنتیکی بالا جزو گونه‌های مناسب برای احیاء و غنی‌سازی جنگل‌های زاگرس محسوب می‌شود (Jahanbazi et al., 2006). بی‌تردید آگاهی از اندازه مقاومت به خشکی این جنس می‌تواند بهترین گونه را که تحمل بالاتری نسبت به خشکی داشته باشد معرفی نماید.

از طرف دیگر به نظر می‌رسد که در شرایط رویشگاهی مختلف از نظر ارتفاع از سطح دریا و یا جهت جغرافیایی، مشخصه‌های رویشگاهی مانند عمق خاک، اندازه عناصر غذایی، رطوبت، درجه حرارت و حتی سنگ بستر متفاوت است و با گذشت زمان‌های طولانی پایه‌های یک ژنوتیپ در این شرایط متفاوت سازگاری پیدا کرده و پاسخ‌های متفاوتی از نظر اندازه رویش اندام‌هوایی، زمینی، زمان گلدهی، نوع و اندازه و کیفیت بذر را به همراه داشته باشند. بذر گونه‌های جنگلی که از شرایط مختلف جمع-

(بدون اضافه کردن پلی‌اتیلن گلیکول به آب آبیاری)، $4/۰\text{--}۰/۸$ و $۱/۲\text{--}۱/۴$ -مگاپاسکال برای این آزمایش در نظر گرفته شد. به طور هفتگی رویش ارتفاعی و طی دو مرحله رویش قطر یقه نهال‌ها اندازه‌گیری شد. پس از پایان دوره تنش خشکی، نهال‌ها با دقت و از طریق شستشوی خاک از گلدان‌ها خارج و با اندازه‌گیری طول نهال (ریشه و اندام‌هوایی)، طول ریشه و طول اندام‌هوایی، وزن تر اندام‌هوایی و ریشه عملاً نهال‌ها برای دیگر بررسی‌ها آماده شدند. با قرار دادن نمونه‌ها به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۶۵ درجه سانتیگراد وزن خشک اندام‌هوایی و ریشه اندازه‌گیری شد. تعیین اندازه کلروفیل a و b و کاروتین به روش آرنون (Arnon, 1949)، پرولین به روش فتومتريک (Troll & Lindsley, 1954) و عناصر میکرو و ماکرو به روش پیشنهادی مؤسسه تحقیقات آب و خاک (Emami, 1996) به تفکیک ریشه و ساقه از اقدامات دیگر این پژوهش برای تعیین اثر تنش خشکی باشد. تفاوت‌های مختلف تحت عامل ارتفاع از سطح دریا بر روی این چهار ژنتیپ بادام وحشی محسوب می‌شود. تجزیه واریانس داده‌ها با نرمافزار SAS و مقایسه میانگین‌ها با آزمون چند دامنه‌ای دانکن انجام شد.

نتایج

اثر ارتفاع از سطح دریا و تنش خشکی بر شاخص‌های رویشی گونه‌های مورد تحقیق
 تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که اثر سطوح مختلف خشکی بر طول اندام‌هوایی و رویش ارتفاعی در سطح یک درصد و بر طول نهال در سطح پنج درصد معنی‌دار بود. تفاوت طول گیاه، طول اندام‌هوایی و رویش ارتفاعی در گونه‌های مختلف، در سطح یک درصد معنی‌دار بود. همچنین اثر ارتفاع از سطح دریا بر طول گیاه و طول اندام‌هوایی در سطح یک درصد معنی‌دار بود (جدول ۱).
 مقایسه میانگین‌ها به روش دانکن نشان داد که در سطوح مختلف خشکی بیشترین اندازه طول نهال مربوط به نهال‌های شاهد و به اندازه $۷۲/۷$ سانتی‌متر بود که اختلاف آن با ارتفاع نهال‌های تحت تیمار خشکی معنی‌دار

با توجه به شرایط نامناسب اکوسیستم جنگلی زاگرس و ضرورت استفاده از گونه‌های درختچه‌ای مانند بادام وحشی در برنامه‌های احیاء و غنی‌سازی، معرفی مقاوم‌ترین گونه از میان گونه‌های موجود و همچنین تعیین مناسب‌ترین شرایط از نظر ارتفاع از سطح دریا برای جمع‌آوری بذر می‌تواند برنامه‌های جنگلکاری را تضمین نماید، هدف از این تحقیق معرفی گونه مقاوم به خشکی و ارزیابی اثر ارتفاع از سطح دریا بر مقاومت به تنش خشکی در بین گونه‌های مورد تحقیق می‌باشد.

مواد و روش‌ها

به منظور بررسی اثر شرایط رویشگاهی پایه‌های مادری بر مقاومت به خشکی چهار گونه بادام وحشی شامل *A. scoparia*, *A. arabica*, *A. haussknechtii*, *Amygdalus eleagnifolia* رویشگاه کره‌بس استان چهارمحال و بختیاری که محل رویش چهار گونه فوق است برای این منظور در نظر گرفته شد. با توجه به دامنه ارتفاعی پراکنش بادام از ۱۶۰۰ تا ۲۲۰۰ متر بالاتر از سطح دریا، رویشگاه به سه کلاسه ارتفاعی تقسیم و نمونه بذر گونه‌های مورد تحقیق از این سه کلاسه شامل $۱۶۰۰\text{--}۱۸۰۰$ ، $۱۸۰۰\text{--}۲۰۰۰$ و بالاتر از ۲۰۰۰ متر جمع‌آوری شد. بذرهای جمع‌آوری شده با آب ژاول ۵% به مدت سه دقیقه ضدغونی و پس از شستشوی کامل با آب مقطر در ظروف حاوی ماسه به مدت ۴۵ روز در دمای ۲ درجه سانتی‌گراد با رطوبت‌دهی هفتگی قرار گرفتند. پس از تیمار سرما- رطوبت، بذرها در کيسه‌های پلاستیکی ۳۰×۱۰ سانتی‌متر حاوی خاک، کود و ماسه به نسبت $۱:۱:۱$ در گلخانه کاشته شدند و به مدت ۲ ماه آبیاری و یک مرتبه نیز با محلول غذایی هوکلند تغذیه شدند. پس از استقرار نهال‌ها، برای هر تیمار ۱۵ عدد نهال (5 پایه برای هر تکرار) انتخاب و نهال‌ها با آزمایش فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی تحت تنش خشکی ناشی از محلول پلی‌اتیلن گلیکول با نسبت‌های مختلف برای دستیابی به فشار اسمزی مورد نظر قرار گرفتند (Michel & Kaufman, 1973). چهار سطح خشکی شامل شاهد

خشکی بر وزن تر اندام‌هایی و ریشه و وزن خشک ریشه در سطح یک‌درصد معنی دار است. اثر گونه بر وزن تر و خشک اندام‌هایی و وزن خشک ریشه در سطح یک‌درصد و بر وزن تر ریشه در سطح پنج‌درصد معنی دار شد. همچنین اثر ارتفاع از سطح دریا بر وزن تر و خشک اندام‌هایی و وزن خشک ریشه در سطح یک‌درصد معنی‌دار بود (جدول ۱). مقایسه میانگین‌ها نشان داد که در بین تیمارهای خشکی بیشترین وزن تر اندام‌هایی به تیمار شاهد به اندازه $1/95$ گرم و کمترین آن به تیمار با فشار اسمزی پایین یعنی $1/2$ – $1/44$ مگاپاسکال به مقدار ۱/۴۴ گرم تعلق داشت، اختلاف بین تیمارهای تحت تنش معنی‌دار نبود ولی اختلاف آنها با تیمار شاهد معنی‌دار بود. نکته قابل توجه روند نزولی وزن تر اندام‌هایی با افزایش تنش خشکی است (جدول ۲).

در بین گونه‌ها *A. arabica* با $2/016$ گرم بیشترین وزن تر اندام‌هایی و گونه *A. scoparia* با $1/45$ گرم کمترین وزن تر را به خود اختصاص داده‌اند؛ اختلاف بین *A. arabica* با دیگر گونه‌ها معنی‌دار ولی اختلاف بین دیگر گونه‌ها معنی‌دار نبود. در بین کلاس‌های ارتفاعی اختلاف بین وزن تر اندام‌هایی در کلاس‌های پایین و حد وسط معنی‌دار نبود ولی اختلاف بین این دو کلاس به نهال‌های کلاس ارتفاع فوکانی با کمترین وزن به مقدار $1/423$ گرم معنی‌دار شد. بیشترین وزن تر ریشه در سطوح خشکی به نهال‌های تحت تنش $1/2$ – $1/42$ مگاپاسکال و به مقدار $1/42$ گرم تعلق گرفت و اختلاف آن با نهال‌های شاهد و $-0/8$ – $-0/8$ معنی‌دار بود. وضعیت وزن تر ریشه نهال‌ها در کلاس‌های ارتفاعی نشان داد که بیشترین توسعه ریشه با وزن $1/245$ گرم به نهال‌های حد ارتفاعی فوکانی (بالاتر از 2000 متر) اختصاص یافت (جدول ۲).

بود. در میان گونه‌ها بیشترین طول نهال به اندازه $81/5$ سانتی‌متر مربوط به گونه *A. arabica* بود و اختلاف آن با دیگر گونه‌ها معنی‌دار نبود. بیشترین طول نهال‌های تحت تیمار خشکی مربوط به نهال‌های حاصل از پایه‌های مادری ارتفاع پایین‌تر و بعد دامنه ارتفاعی حد وسط (1800 – 2000 متر) و در نهایت کمترین طول نهال مربوط به نهال‌های درختچه‌های ارتفاع فوکانی بود (جدول ۲). رویش ارتفاعی نیز در مجموع شرایط مشابه داشت و اختلاف بین نهال‌های شاهد با نهال‌های تحت تیمارهای خشکی معنی‌دار بود، به‌طوری‌که بیشترین رویش ارتفاعی به اندازه 14 سانتی‌متر متعلق به نهال‌های شاهد و کمترین آن به مقدار حدود 10 سانتی‌متر مربوط به پایه‌های تحت تنش $1/2$ – $1/2$ مگاپاسکال بود. در بین گونه‌ها نیز *A. arabica* بیشترین مقدار و گونه *A. eleagnifolia* با حدود 9 سانتی‌متر رویش، کمترین اندازه را به خود اختصاص دادند و اختلاف بین گونه *A. arabica* با دیگر گونه‌ها معنی‌دار بود (جدول ۲).

از نظر دامنه ارتفاعی نیز نهال‌های تحت تیمار خشکی در ارتفاعات پایین دارای رشد ارتفاعی بیشتری بودند، مقایسه میانگین‌ها نشان داد که رویش نهال‌های دامنه ارتفاعی 1800 – 1600 متر از سطح دریا $13/4$ سانتی‌متری و در مقابل رویش نهال‌های دامنه ارتفاعی میانی (1800 – 2000 متر) و دامنه ارتفاعی فوکانی (بالاتر از 2000 متر) به ترتیب $12/2$ سانتی‌متر و $9/2$ سانتی‌متر بود که موجب ایجاد اختلاف معنی‌دار بین آنها شد (جدول ۲).

اثر ارتفاع از سطح دریا و سطوح مختلف خشکی بر زی توده گونه‌های مورد تحقیق تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که اثر سطوح مختلف

جدول ۱- میانگین مربعتات حاصل از تجزیه واریانس مشاهده شده در صفات مورد تحقیق

ل گیاه	طول اندام هوایی	رویش ارتفاعی	وزن اندام هوایی	وزن خشک اندام هوایی	وزن تر ریشه	وزن خشک ریشه	ل گیاه
۰/۰۳۹ ns	۰/۲۸ **	۲/۱۸ **	۳/۲۴ **	۲۱۶/۴۸ **	۷۶۰/۳۵ **	۱۴۴۲/	
۰/۲۷۸ **	۰/۲۵ **	۱/۳۷ *	۴/۳۹ **	۹۵۷/۵۷ **	۵۶۳۴/۲۳ **	۷۱۳۱/۷	
۰/۰۷۵ **	۰/۰۷۲ **	۰/۰۷ ns	۴/۰۹ **	۴۴۵/۰۸ **	۹۸۸/۹۱ **	۲۲۹۴/۹	
۰/۰۱۹ ns	۰/۰۱۷ ns	۰/۰۶ ns	۰/۱۸ ns	۲۶/۳۲ ns	۹۲/۳۶ ns	۱۷۹/۸	
۰/۰۴۴ *	۰/۱۴۸ *	۱/۰۹۴ *	۱/۱۲ *	۸۹/۲۲ *	۲۰۸/۰۴ ns	۵۰۱/۷۴	
۰/۰۲۶ ns	۰/۰۹ ns	۰/۲۸۹ ns	۰/۴۹۸ ns	۷۸/۰۷ ns	۲۵۳/۳۶ ns	۳۰۲/۶۱	
۰/۰۳۲ **	۰/۱۱ *	۰/۶۲۳ ns	۰/۹۶۱ **	۷۹/۲۷ *	۱۸۱/۲۲ **	۴۵۹/۵	
۰/۰۱۵۶۸	۰/۰۵۳	۰/۴۵۶	۰/۴۵۶۴	۴۰/۷۷۵۸	۱۶۱/۵۱۵	۲۸۱/۱	

مقایسه میانگین عامل‌های رویشی با استفاده از آزمون دانکن (واحد طول به سانتی‌متر و وزن به گرم است)

ل گیاه	طول اندام هوایی	رویش ارتفاعی	وزن اندام هوایی	وزن خشک اندام هوایی	وزن تر ریشه	وزن خشک ریشه	ل گیاه
۰/۳۲ ab	۰/۶۱ a	۱/۰۴ b	۱/۹۵ a	۱۴/۰۹ a	۳۸/۴ a		
۰/۲۹ b	۰/۵۷ a	۱/۲۵ ab	۱/۶۵ b	۱۰/۶۹ b	۳۵/۸۳ ab		
۰/۳۳ a	۰/۴۸ b	۱/۰۸ b	۱/۷ b	۱۱/۴۵ b	۳۲/۴ bc		
۰/۲۹ b	۰/۴۶ b	۱/۴۲ a	۱/۴۴ b	۱۰/۲ b	۳۱/۲۸ c		
۰/۲۹۷ b	۱/۶۰۵ a	۱/۲۶ a	۲/۰۱۶ a	۱۷/۰۱ a	۴۷/۱۵ a		
۰/۲۳۲ c	۰/۴۷۸ b	۰/۹۹ b	۱/۶۵ b	۱۰/۱۷ b	۳۳/۰۹ b		
۰/۳۸۱ a	۰/۵۴۲ b	۱/۲۸ a	۱/۷ b	۹/۰۱ b	۳۰/۹۲ c		
۰/۳۲۵ b	۰/۵۰۳ b	۱/۲۶ a	۱/۰۷ b	۱۰/۲۴ b	۲۶/۷۶ c		
۰/۳۳ a	۰/۵۷۲ a	۱/۱۷۷ a	۱/۷۴۲ a	۱۳/۳۹ a	۳۶/۸۹ a		
۰/۳۱۸ a	۰/۵۷۸ a	۱/۱۷۸ a	۱/۸۰۹ a	۱۲/۲۳ a	۳۵/۸ a		
۰/۲۷۷ b	۰/۴۳۷ b	۱/۲۴۵ a	۱/۴۲۳ b	۹/۲۱ b	۳۰/۸۳ b		

کاروتون، کلروفیل a و b در سطح یک درصد معنی دار بود. اثر ارتفاع از سطح دریا فقط بر پرولین در سطح پنج درصد معنی دار شد و بر رنگیزهای گیاهی معنی دار نبود (جدول ۳).

اثر ارتفاع از سطح دریا و سطوح مختلف خشکی بر پرولین و رنگیزهای گونه های مورد تحقیق اثر سطوح مختلف خشکی بر اسید آمینه پرولین، کلروفیل a و b در سطح یک درصد و اثر تیمار گونه بر پرولین،

جدول ۳- میانگین مربuat حاصل از تجزیه واریانس داده های حاصل از بررسی پرولین و رنگیزهای گیاهی

منابع تغییرات	درجه آزادی	پرولین	کاروتون	کلروفیل a	کلروفیل b
سطح خشکی	۳	۷۰۶۴۶/۵۹**	۰/۰۷۴ ns	۱۴۴/۶۲**	۲۸۲/۲۵***
گونه	۳	۳۷۴/۴۹**	۴/۸۷**	۲۷۵/۷۱**	۳۹۲/۵۲***
ارتفاع از سطح دریا	۲	۲۹۶/۴۴*	۰/۰۳۶ ns	۱۸/۰۴ ns	۴۴/۰۷ ns
خشکی × گونه	۹	۲۲۶/۸۲**	۱/۱۳۹۸**	۵۰/۱۶**	۱۴۷/۱۸***
خشکی × ارتفاع از سطح دریا	۶	۱۰۹۵/۱۳**	۲/۱۹۵**	۴۴/۳۱**	۴۴/۵۶ ns
گونه × ارتفاع از سطح دریا	۶	۴۳/۰۸ ns	۴/۱۵**	۹۷/۶۴**	۲۳۴/۶۸***
خشکی × گونه × ارتفاع از سطح دریا	۱۸	۱۷۵/۹۰**	۱/۱۸۹۵**	۴۸/۱۸**	۴۵/۲۰*
خطا	۲۴۰	۷۸/۰۶۵۲	۰/۰۸۹	۱۲/۲۲	۲۳/۷۸

** معنی دار در سطح یک درصد، * معنی دار در سطح پنج درصد

گرم متعلق به نهال های حاصل از پایه های ارتفاع فوقانی رویشگاه (بالاتر از ۲۰۰۰ متر) بود (جدول ۴).

کاروتون موجود در نهال های تحت تیمار خشکی و همچنین نهال های حاصل از کلاسه های ارتفاعی مختلف اختلاف معنی داری نداشت و مقادیر آن در این دو تیمار در یک گروه قرار گرفتند. مقایسه این ویژگی در بین گونه ها نشان داد که بیشترین مقدار این عامل مربوط به گونه A. *arabica* و به مقدار ۴/۶۷ میلی گرم بر گرم و کمترین آن به اندازه ۳/۳۴ میلی گرم بر گرم مربوط به گونه A. *eleagnifolia* بود. در میان گونه های مورد تحقیق مقدار هر دو نوع کلروفیل در گونه A. *arabica* بیشترین اندازه و در گونه A. *haussknechtii* کمترین مقدار را به خود اختصاص دادند، اختلاف بین این دو گونه با دو گونه دیگر معنی دار بود ولی اختلاف بین دو گونه دیگر معنی دار نبود.

مقایسه میانگین ها نشان داد که در بین تیمار های خشکی کمترین اندازه پرولین متعلق به تیمار شاهد بود و با افزایش تنش خشکی بر مقدار این اسید آمینه اضافه شد. به طوری که مقدار آن در تنش حاصل از فشار اسمزی ۱-۲ مگا پاسکال تقریباً به سه برابر تیمار شاهد و به مقدار ۱۰۳/۴۴ میلی گرم بر گرم رسیده بود. در میان گونه های بادام کمترین مقدار پرولین به گونه A. *haussknechtii* اختصاص یافته و این امر موجب اختلاف معنی دار این ویژگی در این گونه با دیگر گونه های مورد تحقیق شد. مقایسه این ویژگی در کلاسه های ارتفاعی مختلف نشان داد که با افزایش ارتفاع از سطح دریا از اندازه پرولین موجود در نمونه ها کاسته شده بود. بیشترین مقدار پرولین به اندازه ۸۷/۸۹ میلی گرم بر گرم مربوط به نهال های حاصل از پایه های مادری کلاسه ارتفاعی پایین و کمترین آن به مقدار ۸۴/۵۱ میلی گرم بر

جدول ۴- مقایسه میانگین پرولین و رنگیزه‌های گیاهی با استفاده از آزمون دانکن

تیمار	تعداد	پرولین (میلی گرم بر گرم)	کاروتون (میلی گرم بر گرم)	کلروفیل a (میلی گرم بر گرم)	کلروفیل b (میلی گرم بر گرم)
شاهد	۷۲	۲۹ ^c	۴/۲ ^a	۱۹/۲۲ ^{bc}	۹/۳۲ ^c
-۰/۴- مگاپاسکال	۷۲	۱۰۱/۸ ^{ab}	۴/۱۲ ^a	۱۹/۷۵ ^b	۱۰/۹۶ ^b
-۰/۸- مگاپاسکال	۷۲	۹۹/۴۴ ^b	۴/۱۵ ^a	۱۸/۱۶ ^c	۸/۸۸ ^c
-۱/۲- مگاپاسکال	۷۲	۱۰۳/۴۴ ^a	۴/۱۴ ^a	۲۱/۵۵ ^a	۱۳/۲۲ ^a
A. arabica	۷۲	۸۷/۸۹ ^a	۴/۶۷ ^a	۲۲/۴۶ ^a	۱۳/۰۰ ^a
A. scoparia	۷۲	۸۵/۹۵ ^a	۴/۰۹۳ ^{bc}	۱۸/۹ ^{bc}	۱۰/۶۲ ^b
A.eleagnifolia	۷۲	۸۷/۱۳۴ ^a	۳/۳۴ ^c	۱۹/۳۹ ^b	۱۱/۲۹ ^b
A.haussknechtii	۷۲	۸۲/۷۲ ^b	۴/۲۱ ^{ab}	۱۷/۹۳ ^c	۷/۴۲ ^c
۱۸۰۰-۱۶۰۰ متر	۹۶	۸۷/۸۹ ^a	۴/۰۹۷ ^a	۱۹/۴۹ ^a	۱۱/۱۲ ^a
۲۰۰۰-۱۸۰۰ متر	۹۶	۸۵/۳۸ ^b	۴/۱۴۵ ^a	۲۰/۱۴ ^a	۱۰/۸۴ ^a
بالاتر از ۲۰۰۰ متر	۹۶	۸۴/۵۱ ^b	۴/۲۱۹ ^a	۱۹/۵۸ ^a	۹/۸۳ ^a

۱/۲- مگاپاسکال بود، البته اختلاف بین تیمار شاهد با تیمارهای خشکی نیز معنی‌دار بود. در ارتباط با جذب آهن کمترین مقدار به تیمار با حد بیشتر تنش خشکی یعنی ۱/۲- مگاپاسکال و بیشترین آن به تیمارهای شاهد و ۰/۸- اختصاص یافته بود. جذب منیزیم بر خلاف دیگر عناصر متفاوت بود، به طوری که بیشترین مقادیر آن به اندازه ۰/۴ میلی‌گرم بر کیلوگرم مربوط به تیمار ۱/۲- مگاپاسکال و کمترین آن به مقدار ۰/۳۱ میلی‌گرم بر کیلوگرم متعلق به تیمار شاهد بود (جدول ۶) در میان گونه‌های مورد تحقیق بیشترین مقادیر جذب عناصر میکرو شامل منگنز، مس و روی متعلق به گونه A. arabica بود، مقایسه میانگین جذب عناصر میکرو توسط اندام‌های نشان داد که جذب منگنز و روی و آهن با افزایش کلاسه ارتفاعی روندی افزایشی داشت. البته جذب مس تقریباً روندی کاهشی با افزایش ارتفاع از سطح دریا

اثر ارتفاع از سطح دریا و سطوح مختلف خشکی بر عناصر میکرو در اندام‌هایی

تجزیه واریانس عناصر میکرو نشان داد که اثر خشکی بر تمامی عناصر میکرو شامل منیزیم، مس، روی، آهن و منگنز در سطح یک درصد معنی‌دار بود. تفاوت مقدار مس، روی و آهن در سطح یک درصد و اندازه منگنز در سطح پنج درصد در بین گونه‌های مختلف معنی‌دار بود ولی تفاوت مقدار منیزیم معنی‌دار نبود. اثر ارتفاع از سطح دریا بر منیزیم، مس، روی و آهن در سطح یک درصد معنی‌دار و اثر متقابل خشکی در گونه بر منیزیم، مس، آهن و منگنز در سطح یک درصد معنی‌دار بود (جدول ۵).

مقایسه میانگین‌ها نشان داد که اثر تیمارهای خشکی موجب سیر نزولی جذب منگنز و مس شد، به طوری که بیشترین مقادیر آنها مربوط به تیمار شاهد و کمترین مقادیر آنها متعلق به تیمار با بالاترین شدت خشکی یعنی

بحث

با تشدید تنش خشکی از طول نهال، طول اندام‌هوایی و وزن تر و خشک نهال‌ها کاسته و بر وزن تر ریشه افروده شده است، کاهش در رویش اندام‌هوایی و افزایش رشد ریشه گونه‌های درختی در اثر تنش خشکی قبل از گزارش شده است (Elfeel & Al-Namo, 2011, Gholami *et al.*, 2010, Ranjbar *et al.*, 2000, Baninasab *et al.*, 2007, Rao *et al.*, 2008, Anwer *et al.*, 2004). خشکی روندهای رشد را در گیاهان تحت تأثیر قرار می‌دهد و موجب کاهش رشد و وزن گیاه می‌گردد، رشد قسمت‌های مختلف گیاه را تغییر می‌دهد، نسبت بین ریشه و قسمت هوایی زیاد می‌شود و طول ساقه‌ها کاهش می‌یابد (Heidari sharhifabad, 2001). نتایج این تحقیق نیز نشان داد که خشکی بر گونه‌های بادام چنین تأثیری داشته است، البته از میان گونه‌های مورد تحقیق، گونه *A. arabica* بیشترین مقادیر عامل‌های رویشی را تحت تنش خشکی داشت و کمتر تحت تأثیر تنش خشکی قرار گرفت و به نظر می‌رسد که از نظر ویژگی‌های رویشی و زیست‌توده مقاوم‌ترین گونه به شرایط خشکی باشد. همچنین نتایج نشان داد که از بین کلاسه‌های ارتفاعی، نهال‌های کلاسه ارتفاعی پایین (۱۶۰۰-۱۸۰۰ متر بالاتر از سطح دریا) بیشترین مقادیر عامل‌های رویشی و در مقابل نهال‌های حاصل از بذر پایه‌های مادری ارتفاعات فوقانی کمترین مقادیر را داشتند، بالا بودن رویش ارتفاعی و زیست‌توده اندام‌هوایی بیشتر از ویژگی‌های نهال‌های ارتفاعات پایین نسبت به نهال‌های ارتفاعات بالاتر است، موضوعی که توسط Espahbodi *et al.*, (2006) گزارش شده است. بیشتر بودن زیست‌توده تر ریشه نهال‌های ارتفاعات فوقانی نسبت به ارتفاعات پایین ممکن است به دلیل سازگاری پایه‌های مادری این نهال‌ها با شرایط دشوار رویشی و در نتیجه توسعه بیشتر ریشه به منظور دستیابی به منابع آب و مواد غذایی بیشتر باشد. در مجموع رویش اندام‌هوایی با نهال‌ها افزایش

نشان داد و در مجموع بیشتر عناصر میکرو در نهال‌هایی که بذر آنها از کلاسه ارتفاعی بالا جمع‌آوری شدند بیشترین مقدار جذب را به خود اختصاص دادند (جدول ۶).

اثر ارتفاع از سطح دریا و سطوح مختلف خشکی بر عناصر ماکرو در اندام‌هوایی

تجزیه واریانس نشان داد که اختلاف سطوح مختلف خشکی بر جذب کلسیم، پتاسیم، فسفر و نیتروژن در سطح یکدرصد معنی‌دار بود. اختلاف جذب پتاسیم و فسفر در سطح یکدرصد و جذب نیتروژن در سطح پنج‌درصد بین گونه‌ها معنی‌دار شد. اثر ارتفاع از سطح دریا فقط بر جذب پتاسیم در سطح یکدرصد و اثر آن بر جذب فسفر در سطح پنج‌درصد معنی‌دار بود (جدول ۵). مقایسه میانگین‌ها نشان داد که با تنش خشکی بر جذب نیتروژن افزوده شد به‌طوری که بیشترین مقدار به تیمار با ۲/۹۶ تنش خشکی بالا (۱/۲- مگاپاسکال) و به اندازه ۰/۴ درصد تعلق داشت. در خصوص فسفر نیز روند افزایش جذب از تیمار شاهد با افزایش مقدار تنش خشکی مشهود بود. در جذب پتاسیم روند جذب عکس دو عنصر قبل شد. جذب کلسیم از تیمار شاهد با افزایش تنش خشکی روند افزایشی نشان داد و اختلاف بین تیمارهای شاهد با ۰/۴- مگاپاسکال و با ۰/۸ تیمار ۱/۲- مگاپاسکال معنی‌دار بود. در کلاسه‌های ارتفاعی، بیشترین مقادیر جذب فسفر و کلسیم مربوط به حد ارتفاعی پایین بود و مقادیر آنها با دو کلاسه ارتفاعی دیگر معنی‌دار شد. بیشینه جذب پتاسیم متعلق به کلاسه ارتفاعی فوقانی بود و با کاهش ارتفاع از سطح دریا از مقادیر این عنصر در بافت اندام‌هوایی نهال‌ها کاسته شد، به‌طوری که اختلاف بین کلاسه ارتفاعی فوکانی با دو کلاسه دیگر معنی‌دار بود (جدول ۶).

جدول ۵- میانگین مربعات حاصل از تجزیه واریانس عناصر میکرو و ماکرو حاصل از اندام هوایی

منگنز	مس	روی	آهن	منیزیم	کلسیم	پتاسیم	فسفر	نیتروژن
۷۶۷۸/۴۸***	۳۰۳/۸۴**	۱۲۶۱/۲۲**	۷۹۹۵/۲۲**	۰/۱۱۰۳**	۲/۱۰۷**	۲/۸۱**	۰/۵۲**	۴/۹۲**
۲۸/۰۴۲*	۱۲/۱۵**	۹۶/۰۱**	۳۵۸/۴۷**	۰/۰۰۰۵ ns	۰/۰۱۸ ns	۰/۶۶**	۰/۳۳**	۰/۰۷۴*
۶۰/۲۷**	۵/۴۹**	۹۶/۱۲**	۲۸۴/۰۹**	۰/۰۰۱۸ ns	۰/۰۷۱ ns	۰/۳۵**	۰/۲۶*	۰/۰۰۵ ns
۵۲/۷۲**	۱۰/۴۲**	۹/۸۵ ns	۲۵۱/۸۶**	۰/۰۰۶۴**	۰/۰۹۸**	۰/۸۳**	۰/۲۶**	۰/۱۱**
۳۵/۴۷**	۱/۲۲ ns	۱۴/۱۳ ns	۳۷/۲۳ ns	۰/۰۰۶۲**	۰/۱۵**	۱/۰۹**	۰/۳۲**	۰/۱۷**
۶۵/۳۸**	۹/۷۴**	۹۲/۲۴**	۱۲۵/۲۲**	۰/۰۰۳۸**	۰/۱۸**	۰/۷۲**	۰/۲۲**	۰/۰۱۵ ns
۴۹/۵۵**	۷/۵۶**	۹۹/۶۶**	۱۳۰/۷۳**	۰/۰۰۳۷**	۰/۱۱۷**	۰/۵۳**	۰/۲۸**	۰/۱۳**
۱۰/۴۲	۰/۷۲۹	۱۱/۷۴	۲۶/۳۹۹	۰/۰۰۰۷۸۹	۰/۰۲۸۳	۰/۱۵۱۳	۰/۰۵۹۷	۰/۰۲۲۹۸

رو و ماکرو اندام هوایی با استفاده از آزمون دانکن (واحد کلسیم، پتاسیم، فسفر، منیزیم و نیتروژن درصد و واحد منگنز، مس، روی، آهن میلی گرم بر کیلوگرم)

مس	روی	آهن	منیزیم	نیتروژن	فسفر	پتاسیم	کلسیم
۱۵/۸۵ ^a	۵۳/۵۹ ^a	۹۰/۷۵ ^{ab}	۰/۳۱ ^d	۲/۳۹ ^d	۰/۱۹ ^c	۳/۰۷ ^b	۱/۹۷ ^c
۱۴/۷۵ ^b	۵۱/۱۱ ^b	۸۹/۰۱ ^b	۰/۳۷ ^b	۲/۷۷ ^b	۰/۲۷ ^{bc}	۳/۲۱ ^b	۲/۲۱ ^b
۱۳/۰۶ ^c	۵۴/۱۵ ^a	۹۱/۴ ^a	۰/۳۳ ^c	۲/۷۲ ^c	۰/۳۹ ^a	۳/۰۲ ^{bc}	۲/۲ ^b
۱۱/۱۴ ^d	۴۰/۰۱ ^c	۶۹/۷۳ ^c	۰/۴ ^a	۲/۹۶ ^a	۰/۳۷ ^{ab}	۲/۹ ^c	۲/۴ ^a
۱۴/۱۷ ^a	۵۱/۲۱ ^a	۸۲/۸۷ ^b	۰/۳۷ ^a	۲/۷۵۸ ^a	۰/۳۹ ^{1a}	۳/۰۱۸ ^b	۲/۱۹۳ ^a
۱۳/۲۱ ^d	۵۲/۲۱ ^a	۸۷/۴۱ ^a	۰/۳۶۳ ^a	۲/۶۹۵ ^b	۰/۲۶۹ ^b	۳/۰۳۹ ^b	۲/۱۶۵ ^a
۱۳/۵۷ ^c	۴۹/۸۱ ^b	۸۳/۶۴ ^b	۰/۳۶ ^a	۲/۶۸۷ ^b	۰/۲۶۷ ^b	۳/۰۷۸ ^b	۲/۲۰۳ ^a
۱۳/۸۳ ^b	۵۰/۶۷ ^b	۸۶/۷۱ ^a	۰/۳۵۸ ^a	۲/۷۰۴ ^b	۰/۲۴ ^b	۳/۲۲۹ ^a	۲/۱۸۳ ^a
۱۳/۹۱ ^a	۴۹/۹۴ ^b	۸۳/۱۶ ^b	۰/۳۶۴ ^a	۲/۶۹ ^a	۰/۳۵ ^a	۲/۹۴۴ ^b	۲/۲۱۶ ^a
۱۳/۴۴ ^b	۵۱/۰۳ ^a	۸۷/۰۳ ^a	۰/۳۵۶ ^b	۲/۷۴ ^a	۰/۲۵ ^b	۲/۹۶۵ ^b	۲/۱۶۴ ^b
۱۳/۷۵ ^a	۵۱/۹۳ ^a	۸۶/۲۷ ^a	۰/۳۶۲ ^{ab}	۲/V ^a	۰/۲۸ ^b	۳/۳۶۳ ^a	۲/۱۷۸ ^{ab}

(Asgharipour & Heidari, 2011). همچنین اعلام شده که با خشکی ناگهانی، مقدار نیتروژن در ریشه‌ها افزایش و در برگ‌ها کاهش می‌یابد که به علت انتقال کم از ریشه به قسمت هوایی می‌باشد ولی در شرایط دائمی کمبود آب، مقدار نیتروژن برگ‌ها و ریشه‌ها زیادتر از حد معمول می‌گردد (Heidari, sharhifabad, 2001). در این تحقیق نیز افزایش نیتروژن در نهال‌های تحت خشکی شدید مشاهده شد. در کلاسه های ارتفاعی مختلف بیشترین مقادیر فسفر و کلسیم به نهال‌های ارتفاعی حد پایین تعلق گرفته و پتانسیم با افزایش ارتفاع از سطح دریا در نهال‌ها افزایش یافته، به‌طوری که اختلاف مقادیر آن در کلاسه‌های ارتفاعی فوقانی با مقادیر دو کلاسه دیگر معنی‌دار بود. نتایج تحقیقات دیگر نیز نشان می‌دهد که غلظت عناصر غذایی شاخ و برگ درختان بطور معمول وابسته به عامل‌های محیطی از قبیل ارتفاع از سطح دریا، شیب و اندازه عناصر غذایی خاک است، به طور معمول درختان در شرایط ارتفاعی بالاتر با ذخایر کمتر نیتروژن و فسفر سازگاری دارند و تمایل آنها به جذب این عناصر کم است (Wu et al., 2007)، یعنی موضوعی که در مورد فسفر و کلسیم در این تحقیق مشاهده شد.

با اعمال تیمارهای خشکی مشخص شد که بیشترین مقادیر منیزیم، مس و روی به نهال‌های شاهد اختصاص یافته و با افزایش تنفس خشکی از مقدار آنها در اندام‌هوایی نهال‌ها کاسته شده است، آهن نیز تقریباً روندی کاهشی داشته به‌طوری که کمترین مقدار آن به اندازه ۶۹/۷۳ میلی-گرم بر کیلوگرم به نهال‌های با تیمار تنفس حدبیشتر (۱/۲-مگاپاسکال) تعلق داشت. کمترین مقدار جذب منگنز توسط اندام‌هوایی به نهال‌های شاهد اختصاص یافت و با افزایش غلظت PEG بر اندازه آن افزوده شد. خشکی موجب تغییرات در گیاه و همچنین خاک می‌گردد. هنگامی که ریشه گیاه قادر نیست آب کافی برای گیاه تأمین نماید تغییر در ریشه بوجود می‌آید. ریشه‌های مویین

ارتفاع از سطح دریا کم شد و به نظر می‌رسد به دلیل قوی‌تر بودن پایه‌های مادری در شرایط ارتفاعی پایین نسبت به شرایط ارتفاعی بالاتر باشد که این ویژگی در مواجه با خشکی خود را نشان داده است. موضوعی که قبلًا" در بررسی اثر ارتفاع از سطح دریا بر مقاومت به خشکی *Picea* گزارش شده است (Li et al., 2004). نتایج این تحقیق نشان داد که اندازه پرولین در تیمار شاهد حداقل و با افزایش تنفس خشکی بر اندازه آن افزوده شد و در تنفس ۱/۲-مگاپاسکال اندازه پرولین سه برابر نهال‌های شاهد بود. پرولین یکی از تنظیم‌کننده‌های (Heidari, sharhifabad, 2001) افزایش غلظت پرولین با افزایش تنفس خشکی در تحقیقات قبلی گزارش شده است (Hashempour et al., 2011, Hardikar & Pandey., 2008, Khattab & Shaban, 2011, Kumar et al., 2011, Mafakheri et al., 2010) تعدادی از محققان عقیده دارند پرولینی که در هنگام خشکی در گیاه جمع می‌شود نقش ذخیره نیتروژن و کربن را بازی می‌کند و عده‌ای نیز عقیده دارند که پرولین، پروتوبلاسم را در برابر خشکی محافظت می‌کند (Heidari sharhifabad, 2001). مقایسه میانگین‌ها نشان داد که از بین عناصر ماکرو، با اعمال تیمارهای خشکی بر مقدار نیتروژن و کلسیم با کاهش فشار اسمزی افزوده شد و کمترین اندازه این عناصر در نهال‌های تیمار شاهد اندازه‌گیری شد. فسفر نیز تقریباً روندی افزایشی داشته ولی با افزایش غلظت PEG از مقدار پتانسیم کاسته شد. گزارش شده که با افزایش تنفس خشکی مقدار نیتروژن افزایش می‌یابد و با کاهش آب در دسترنس گیاه از مقدار پتانسیم کاسته می‌شود (Asgharipour & Heidari, 2011). پتانسیم یکی از عناصر ضروری برای رشد و توسعه گیاه است و فراوانترین کاتیون در گیاه محسوب می‌شود که بین ۳ تا ۵ درصد از وزن خشک گیاه را تشکیل می‌دهد (Marschner, 2012) و این ماده غذایی ماکرو برای فعالیت آنزیمی، فتوستتر و ستنز

مانند نیتروژن، فسفر، کلسیم و مس و همچنین افزایش غلظت رنگزه‌های گیاهی بود. با توجه به نتایج بدست آمده این گونه دارای توان بیشتری در استقرار در مرحله نهالی در مواجه با تنفس خشکی است. بی‌تردید بیشتر کارشناسان مطلع بر این باورند که اثرات تغییرات جهانی اقلیم در مناطق رویشی ایران نیز در دهه‌های اخیر کاملاً مشهود است، کاهش اندازه نزولات، افزایش درجه حرارت، تغییر نوع بارش از برف به باران بهویژه در ناحیه رویشی زاگرس منجر به مشکلات زیادی برای گونه‌های جنگلی و مرتعی شده است، شاید زوال گونه‌های گیاهی در سال‌های اخیر متأثر از همین پدیده باشد. به‌هرحال معرفی گونه‌های مقاوم در برابر خشکی و خشکسالی در شرایط موجود می‌تواند فعالیت‌های جنگلکاری و غنی‌سازی را تضمین نماید. شرایط موجود جنگل‌های زاگرس از نظر وقوع خشکی و همچنین دخالت‌های بی‌رویه که منجر به کاهش درصد تاج پوشش و فرسایش خاک و کاهش عمق مؤثر خاک شده، شرایط را برای جنگلکاری با گونه‌های درختی بسیار سخت کرده، بنابراین احیاء و غنی‌سازی با گونه‌های درختچه‌ای بومی مانند بادام و حشی می‌تواند ضمن دستیابی به اهداف حفاظت از منابع آب و خاک، شرایط اکوسیستم جنگلی را در دهه‌های آینده برای تجدید حیات گونه‌های درختی فراهم نماید. نتایج این تحقیق نشان داد که گونه *A. arabica* با رویش بالاتر و جذب بیشتر عناصر غذایی ضروری و حیاتی تحت تنفس خشکی، مقاومت بیشتری در برابر این تنفس محیطی داشت، بنابراین استفاده از آن برای جنگلکاری در شرایط موجود دارای ارجحیت است، از طرف دیگر غنی سازی با دیگر گونه‌های بادام و حشی مانند *A. scoparia* موجب حفاظت از این ژرمپلاسم به عنوان یکی از ذخایر ژنتیک خواهد شد.

سپاسگزاری

نویسنده‌گان این مقاله بر خود لازم می‌دانند که از حمایت ریاست، معاونین و پرسنل مرکز تحقیقات کشاورزی و

حساسیت زیادی به خشکی دارند و کمبود آب موجب توقف رشد گیاه و توقف فعالیت‌های فیزیولوژیکی ریشه‌های مویین می‌گردد. احتمال اینکه جذب عناصر غذایی توسط قسمت‌هایی از سیستم ریشه انجام شود و تأثیر منفی در زمانی که گیاه با مواد غذایی تأمین شود وجود دارد (Heidari sharhifabad, 2001). مقادیر عناصر میکرو مانند روی، آهن و منیزیم با افزایش ارتفاع از سطح دریا در اندام‌هایی نهال‌ها افزوده شد ولی منیزیم و مس تقریباً روندی کاهشی داشتند و بیشترین مقادیر جذب به نهال‌های حد ارتفاعی پایین اختصاص یافته است. شناسایی اثر تنفس آبی بر جذب عناصر و تجمع آن در بافت‌های گیاهی خیلی مشکل است (Mofizur, 2012). بیشتر فعالیت‌ها اثر متفاوتی از تنفس خشکی بر تجمع مواد غذایی را در گونه‌ها و ژنوتیپ‌ها گزارش کرده‌اند و بیشتر مطالعات اعلام کرده‌اند که جذب عناصر معدنی در موقعی که تنفس خشکی شدید است، کاهش می‌یابد (Tanguilig *et al.*, 1987, Nambiar, 1977) همینطور گزارش شده که تنفس آبی بطور معمول متمایل به افزایش نیتروژن، پتاسیم، کلسیم، منیزیم، سدیم و کلر و کاهش در جذب آهن و فسفر است (Kozlowski, 1968) و در مقابل برخی از منابع بر اثر تنفس خشکی در کاهش جذب عناصر تأکید دارند (Levitt, 1980) برای مثال فسفر، پتاسیم، کلسیم و منیزیم در برخی از گونه‌های زراعی (Foy, 1983, Bie *et al.*, 2004) کاهش جذب کلسیم، آهن، منیزیم، نیتروژن، فسفر و پتاسیم در گونه *Spartina alterniflora* (Brown *et al.*, 2006) یا گزارش شده که در برگ‌های *Dalbergia sisso* نیتروژن، فسفر، کلسیم، منیزیم، روی و منگنز با افزایش تنفس آبی افزایش یافته‌اند (Mofizur, 2012). نتایج این تحقیق نشان داد که گونه *A. arabica* در بین گونه‌های مورد تحقیق کمتر تحت تأثیر تنفس خشکی قرار گرفت، پاسخ این گونه به خشکی شامل رویش بیشتر تا ۷۰ درصد نسبت به دیگر گونه‌ها، زی‌توده بزرگتر، جذب بیشتر عناصر ضروری

- Emami, A., 1996. Methods of plant analysis. Soil and Water Research Institute, 982:128 p.
- Espahbodi, K., Mirzainadoshan, H., Tabari, M., Akbarinia, M. and Deghanshoraki, Y., 2006. Effective altitude seed source on seed growing of ash seeds. Journal of Iranian Natural Resources, 59(1): 103-114.
- Foy, C.D., 1983. Plant adaptation to mineral stress in problem soils. Iowa Journal Research, 57: 339-354.
- Garau, A.M., Lemcoff, J.H., Ghersa, C.M. and Beadle, C.L., 2008. Water stress tolerance in *Eucalyptus globulus* Labill. Subsp. *Maidenii* (F. Muell.) saplings induced by water restrictions imposed by weeds. Forest Ecology and Management, 255: 2811-2819.
- Gholami, A., Sharafi, S. and Abbasdokht, H., 2010. Effects of salinity and drought levels in seed germination of five crop species. World Academy of Science, Engineering and Technology, 68: 935-938.
- Hardikar, S.A. and Pandey, A.N., 2008. Growth, water status and nutrient accumulation of seedlings of *Acacia senegal* (L.) Willd. in response to soil salinity. Anales de Biología, 30: 17-28.
- Hashempour, F., Rostami Shahcheraghi, T., Assare, M.H. and Shariat, A., 2011. The effect of drought stress on some physiological traits in five species of *Eucalyptus*. Iranian Journal of Forest and Poplar, 19(2): 222-233.
- Heidari Sharifabad, H., 2001. Plant, drought and famine, Research Institute of Forests and Rangelands, 200p.
- Iranmanesh, Y. and Jahanbazi Goujani, H., 2006. Comparison of the mountain almond plantation in both northern and southern orientation of destroyed forests of Chaharmahal and Bakhtiari province. Iranian Journal of Forest and Poplar, 15(1): 19-31.
- Jahanbazi goujani, H., Talebi, M. and Iranmanesh, Y., 2005. Investigation of 20 years growth rate of quantitative parameters of plantation forests by *Amygdalus scoparia* in destroyed area of Chaharmahal va Bakhtiari province. Abstracts of Iranian Conference on Forests Future, Karaj, I.R. Iran, 21-23 Feb. 2006: 80-81
- Khattab, M.M. and Shaban, A.E., 2011. Growth and productivity of pomegranate trees under different irrigation levels. III: leaf pigments, proline and mineral content. Journal of Horticultural Science & Ornamental Plants, 3(3): 265-269.
- Kozlowski, T.T. and Pallardy, S.G., 2002. Acclimation adaptive responses of woody plants to environmental stresses. The Botanical Review, 68(2): 270-234.
- Kozlowski, T.T., 1968. Water deficits and plant growth. Academic Press, New York, l: 1-21.
- Kumar, R.R., Karajol, K. and Naik, G.R., 2011. Effect of Polyethylene Glycol Induced water stress on physiological and biochemical responses in Pigeon pea (*Cajanus cajan* L. Millsp.). Recent Research in Science and Technology, 3(1): 148-152.

منابع طبیعی استان چهارمحال و بختیاری که امکانات لازم برای این تحقیق را فراهم نمودند صمیمانه قدردانی نماید، همچنین از آقایان مهندس مجید فرزان مسئول آزمایشگاه خاک و آب مرکز تحقیقات و آقایان مهندس حسین محمدی، مهندس حمزه علی شیرمردی، مهندس محمد کاظم پارساپور، مهندس فرشاد حقیقیان و خانمها مهندس زینب قلی پور و مهندس محبوبه زندیان که در مراحل مختلف این تحقیق همکاری فراوانی داشته‌اند سپاسگزاری می‌شود.

منابع مورد استفاده

References

- Anwer, M., Mcneily, T. and Putwain, P.D., 2004. Effect of polyethylene glycol on the growth of two populations of *Anthoxanthum odoratum*. International Journal of Agriculture and Biology, 6(4): 718-720.
- Arnon, D.I., 1949. Copper enzymes in isolated chloroplasts, polyphenoxidase in *Beta vulgaris*. Plant Physiology, 24: 1-15.
- Asgharipoure, M.R. and Heidari, M., 2011. Effect of potassium supply on drought resistance in sorghum: Plant growth and macronutrient content. Pakistan Journal of Science, 48(3): 197-204.
- Baninasab, B. and Rahemi, M., 2007. Evaluation of three wild species of almond on the basis of their morphological characters. Central European Agriculture, 7(4): 619-629.
- Bie, Z., Ito, T. and Shinohara, Y., 2004. Effects of sodium sulphate and sodium bicarbonate on the growth, gas exchange and mineral composition of lettuce. Science Horticulture, 99: 215-224.
- Brown, C.E., Pezeshki, S.R. and DeLaune, R.D., 2006. The effects of salinity and soil drying on nutrient uptake and growth of *Spartina alterniflora* in a simulated tidal system. Environment, 58(1-3): 140-148.
- Boydak, M., Duruk, H.S., Tulku, F. and Alikoulu, M., 2003. Effects of Water Stress on Germination in Six Provenances of *Pinus brutia* Seeds from different bioclimatic zones in Turkey. Turkish Journal of Agriculture, 27: 91-97.
- Elfeel, A.A. and Al-Namo, M. L., 2011. Effect of imposed drought on seedlings growth, water use efficiency and survival of three arid zone species (*Acacia tortilis* subsp *raddiana*, *Salvadora persica* and *Leptadenia pyrotechnica*). Agriculture and Biology Journal of North America, 2(3): 493-498.

- International Journal for Photosynthesis Research, 40(2): 165-169.
- Rao, P.B., Kaur, A. and Tewari, A., 2008. Drought resistance in seedlings of five important tree species in Tarai region of Uttarakhand. Tropical Ecology 49(1): 43-52.
 - Ren, J., Duan, B., Zhang, X., Korpelainen, H. and Li, C., 2010. Differences in growth and physiological traits of two poplars originating from different altitudes as affected by UV-B radiation and nutrient availability. Physiological Plantarum, 138: 278-288.
 - Seckler, D., Molden, D. and Sakthivadivel, R.R., 2003. The concept of efficiency in water resource management and policy, 37-51. In: Kijne, J. W., Barker, R., Molden, D. (Eds). Water productivity in agriculture: limits and opportunities for improvement. CABI, 332p.
 - Tanguilig, V.C., Yambao, E.B., O' Toole, J.C. and De Datta, S.K., 1987. Water stress effects on leaf elongation, leaf water potential transpiration and nutrient uptake of rice, maize and soybean. Plant Soil, 103: 155-168.
 - Troll, B.W., Lindsley, J., 1954. A photometric method for the determination of proline. The Journal of Biological Chemistry: 655-660.
 - Wu, C.C., Tsui, C.C., Hsieh, C.F., Asio, V.B. and Chen, Z.S., 2007. Mineral nutrient status of tree species in relation to environmental factors in the subtropical rain forest of Taiwan. Forest Ecology and Management, 239: 81-91.
 - Yang, F. and Mia, L.F., 2010. Adaptive responses to progressive drought stress in two poplar species originating from different altitude. Silva Fennica, 44(1): 23-32.
 - Levitt, J., 1980. Responses of plants to environmental stresses. Volume II. Water, radiation, salt, and other stresses. Academic Press, 607p.
 - Li, C., Liu, S. and Berninger, F., 2004. *Picea* seedlings show apparent acclimation to drought with increasing altitude in the eastern Himalaya. Trees, 18: 277-283.
 - Mafakheri1, A., Siosemardeh, A., Bahramnejad, B., Struik, P.C. and Sohrabi, Y., 2010. Effect of drought stress on yield, proline and chlorophyll contents in three chickpea cultivars. Australian Journal of Crop Science, 4(8): 580-585.
 - Marschner, P., 2012. Mineral nutrition of higher plants. Third edition, Academic Press, 651p.
 - Michel, B.E. and Kaufmann, M.R., 1973. The osmotic potential of Polyethylene Glycol 6000. Plant Physiology, 51: 914-916.
 - Mofizur, R. I., 2012. Water stress. International Technology, 300 p.
 - Nambiar, E.K.S., 1977. The effects of drying of the topsoil and of micronutrients in the subsoil on micronutrient uptake by an intermittently defoliated ryegrass. Plant Soil, 46(1): 185-193.
 - Pandey, H.C., Baig, M. J. and Bhatt, R.K., 2012. Effect of moisture stress on chlorophyll accumulation and nitrate reductase activity at vegetative and flowering stage in *Avena* species. Agricultural Science Research Journal, 2(3): 111-118.
 - Ranjbar, A., Samson, R., Lemeur, R. and Damme, P.V., 2000. Effects of osmotic drought stress Induced by a combination of NaCl and polyethylene glycol on leaf water status, photosynthetic gas exchange, and water use efficiency of pistacia khinjuk and *P. mutica*,

Effect of drought stress induced by altitude, on four wild almond species

Hassan jahanbazy Goujani^{1*}, Seyyed Mohammad Hosseini Nasr², Khosro Sagheb-Talebi³,
Seyyed Mohammad Hojjati²

¹- Corresponding author, PHD student, Faculty of Natural Resources, Sari University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Sari, I.R. Iran. Email: Jahanbazy_hassan@yahoo.com

²- Assistant Prof., Faculty of Natural Resources, Sari University of Agricultural Sciences and Natural Resources, Sari, I.R. Iran.

³- Associate Prof., Research Institute of Forests and Rangelands, Tehran, I.R. Iran.

Received: 20.11.2012

Accepted: 18.03.2013

Abstract

Almond is one of the major shrub species with high ecological extent in Iran. Impact of climate change and drought stress on forest ecosystems, as well as the unsuitable conditions of Zagros forest ecosystem and importance of planting shrub species at such ecosystems, have brought the attentions to use the wild almond species in forest plantation programs. Awareness of the impact of habitat factors on tolerance to environmental stresses will guarantee success of most of the forest rehabilitation programs. For this reason, seeds of four wild almonds, including *Amygdalus arabica*, *A. scoparia*, *A. haussknechtii* and *A. eleagnifolia*, were collected from three altitude levels, including: 1600-1800, 1800-2000 and more than 2000 m. above sea level at Karebas site; (Chaharmahal and Bakhtiari province), west of Iran. After cold stratification, the seeds were sown in nylon bags. Two months later, the seedlings were treated by four levels of drought stress (control, -0.4, -0.8 and -1.2 MPa) induced by application of Polyethylene Glycol 6000 in irrigation water, using the factorial experiment under the completely randomized design with three replications (five seedlings per each replicate). Results showed that drought stress significantly reduced seedlings growth characteristics, including total height, shoot height and shoot wet and dry weight, except root wet weight which was increased. Furthermore it increased seedling's nitrogen and calcium content, while the minimum levels belonged to control treatment. In addition, the seedlings from the lowest (1600-1800 m. a.s.l.) and the highest (above 2000 m a.s.l.) altitude origin, provided the highest and the lowest growth values, respectively. Overall, *Amygdalus arabica* showed the highest resistance to drought levels among the other species, due to its greatest growth values at these hard circumstances.

Key words: Zagros, nitrogen, calcium, root, shoot, dry and wet weight